

Nogle af udvalgets spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og indenrigs- og sundhedsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S og DF.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes oplyse, hvordan det tænkes afgjort, om der skal betales gebyr for tolkning. Vil man f.eks. kunne undgå at betale gebyr, hvis man medbringer et barn som tolk, hvor det skønnes uhensigtsmæssigt, at et barn eller en anden nærtstående person involveres i sagen.

Svar:

I dag afgør den behandlende læge i det konkrete tilfælde, om det er nødvendigt for behandlingen med en tolk. Afgørelsen hviler på en ren lægefaglig vurdering. Sådan vil det også være i fremtiden.

Det er min klare opfattelse, at børn ikke bør fungere som tolke, medmindre der er tale om en nødsituation, eller lægen i øvrigt skønner det ganske harmløst i den konkrete situation. Det skyldes naturligvis hensynet til barnet selv og til patienten, der har krav på, at reglerne om tavshedspligt iagttages, samt hensynet til kvaliteten af tolkningen, der er afgørende for, at patienten modtager den rette hjælp.

Med lovforslaget sættes fokus på tolkning, og jeg forventer, at det vil medvirke til, at lægerne bliver mere opmærksomme på at undgå børn som tolke og i stedet bruger rigtige tolke.

Jeg skal i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 1.

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes oplyse, hvilke procedurer der tænkes indført til afklaring af, om der kan dispenseres for kravet om gebyr.

Svar:

Der lægges med lovforslaget op til, at der i en bekendtgørelse vil blive fastsat nærmere regler om afgrænsning af de persongrupper, som ikke

skal betale tolkegebyr, jf. besvarelsen af spørgsmål 1. Der vil i den forbindelse også kunne fastlægges procedurer for, hvordan afgrænsningen skal foretages og dokumenteres i praksis.

Man kan f.eks. tænke sig, at det i forbindelse med registreringen af, om en person har opholdt sig her i landet i 7 år, også vil kunne registreres, om vedkommende tilhører en af de grupper, som er undtaget fra kravet om tolkegebyr.

Registreringen vil f.eks. kunne fremgå af sygesikringsbeviset.

Ordnningen skal imidlertid først træde i kraft i 2011, og til den tid kan de tekniske muligheder for dokumentation se helt anderledes ud end i dag. Det vil derfor være mere hensigtsmæssigt at udskyde beslutningen om den nærmere procedure for registrering og dokumentation af personer, der ikke skal betale tolkegebyr, dog således, at der i god tid inden ordningen træder i kraft træffes beslutning herom. Folketinget kan da blive orienteret om overvejelserne og beslutningen.

Spørgsmål 4:

Ministeren bedes oplyse, hvilke krav til dokumentation der tænkes indført, for at man kan sikre, at der er tale om torturofre, for hvem man vil kunne dispensere.

Svar:

Jeg forventer, at den myndighed f.eks. kommunen som kommer til at registrere, om en person tilhører den personkreds, som ikke skal betale tolkegebyr, jf. besvarelsen af spørgsmål nr. 3, vil kunne indhente en lægeerklæring eller erklæring fra anden relevant myndighed – f.eks. indvandrermyndighed – i de tilfælde, hvor det ikke er klart, om der er tale om et torturoffer.

Spørgsmål 23:

Ministeren bedes oplyse, hvad der forstås ved gebyr ved udeblivelse fra behandling, mere præcis ved undskyldelige forhold.